

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

7. DUBNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Bud' vůle tvá

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 20. března 2019,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Svatý Hermenegild

Libor Rösner
- strana 4 -

Cvičení

ve zbožném životě (3)

Gaspar Loarte SJ
(1498-1578)
- strana 5 -

Dřevo, kabel a kleště

- strana 8 -

Proč mají pro katolíky
význam kříže
s Ježíšovým tělem, a ne
„prázdny“ kříže?

Nate Lauer
- strana 9 -

Svatý Hostýn -

moravské Lurdy

Petr Bobek
- strana 10 -

Vizionář:

Tajemství zjevení v Tre

Fontane (50)

Saverio Gaeta

- strana 13 -

Jurkovičova křížová cesta na Svatém Hostýně, detail mozaiky Jano Köhlera (foto Jiří Koleček)

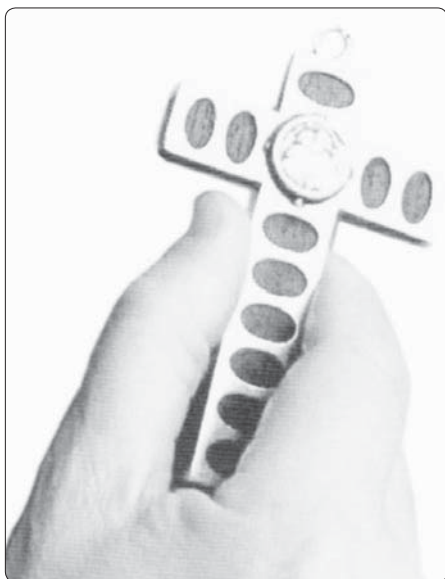
Dřevo, kabel a kleště

François Xavier Van Thuân (1928–2002) byl jen tři měsíce biskupem v Saigonu (Vietnam), když se 15. srpna 1975 z ničeho nic stal vězněm. Avšak jedné noci uprostřed izolace a drsné skutečnosti ve své cele François pochopil: „Ještě jsi stále bohatý. Máš ve svém srdci Kristovu lásku. Miluj všechny tak, jako je miluje Ježíš. “ A Ježíši slíbil: „Budu tě následovat ve tvém umučení a zmrtychvstání. “ Tak se přijatý kříž stal pro Van Thuâna mocným klíčem v jeho ruce, který mu tak ve vlastním srdci, jakož i v srdcích jeho přátel i nepřátel zpřístupnil nově nečekané milosti.

Kardinál F. X. Van Thuân

Van Thuân později často vyprávěl o jisté události, která byla pro něho velmi důležitá: „Ve vězení Vinh-Quang v severovietnamských horách jsem během jednoho deštivého odpoledne štipal dřevo. Zeptal jsem se všudypřítomného dozorce, s nímž jsem se sprátelil: »Dovolil byste mi vyřezat z kousku dřeva malý kříž?« – »Vy přece víte, že je přísně zakázané mít u sebe jakýkoliv náboženský symbol.« – »Jen na památku!« – »Ne, bylo by to příliš nebezpečné pro nás oba.« – »Vy jste přece můj přítel,« žebral jsem dále. »Vždyť jen přimhuřte oči a nechejte mě to dělat. Budu velmi opatrný,« naléhal jsem. Otočil se ke mně zády a vzdálil se ode mne na pár kroků. Vyřezal jsem si z kousku dřeva malý kříž, který jsem až do svého propuštění z vězení ukrýval v kousku mýdla. Nosil jsem jej vždy u sebe. Obroubený kovovým pouzdem se stal křížem mého zajetí a později mým náprsním křížem – pektorálem.

Kříž kardinála Van Thuâna

V druhém vězení blízko Hanoje, hlavního města Severního Vietnamu, jsem se zeptal jiného dozorce, který se rovněž stal mým přítelem: »Mohli byste mi obstarat kousek elektrického kabelu? – Chtěl bych si vyrobit řetízek, abych na něm mohl nosit svůj kříž.« – »Ale jak se dá z elektrického kabelu vyrobit řetízek?« – »Ó, to já vím! Když mi přinesete kleštičky, tak vám to ukážu.« – »To je příliš nebezpečné.« – »Jsme přece přátelé!« Váhavě ustoupil: »Tak tedy dnes večer přinesu do služby kabel. A svého kolegu přesvědčím, aby si vzal večer volno. Protože kdyby něco zavětril o této věci, ihned by mě udal. Tak se do toho pustíme. Ale musíme to stihnout během čtyř hodin.« Tak jsme společně zhotovili můj řetízek a krátce před 23. hodinou jsme byli hotovi.“

O mnoho let později při jedné konferenci v Los Angeles kardinál Van Thuân vyprávěl: „Ten kříž s řetízem nosím stále u sebe. Nejsou to jen upomínkové předměty z mého vězení. Neustále mi připomínají platnost mého hlubokého přesvědčení, totiž že jen křesťanská láska může proměňovat lidská srdce. Rozhodně se to nedá dělat pomocí zbraní, vyhrůzek a médií. Pro mé strážce bylo přímo nepochopitelné, jak je možné, aby člověk odpustil těm, kdo mu způsobili tolik utrpení, ale nejen odpustil, dokonce je ještě miloval. »Skutečně nás máte rád?« často se mě nedůvěřivě tázali. »Ano, mám vás upřímně rád.« – »I když vám ubližujeme a vy nespravedlivě sedíte ve vězení?« – »Ano, samozřejmě. Myslete přece na všechna ta léta, která jsme spolu prožili! Budu vás i nadále milovat, i kdybyste mě chtěli zabít.« – »Ale proč?« – »Protože nás Ježíš učí neustále milovat. Když přestaneme milovat, nejsme víc hodni nazývat se křesťany.«“

Kardinál Van Thuân žil lásku k nepřítelům také později v Římě, kam ho po propuštění z vězení povolal papež Jan Pavel II. Když se Van Thuân dozvěděl, že muž (byl to, žel, kněz), který ho v roce 1975 vyzradil komunistům a po celá dlouhá léta mařil všechny snahy o jeho propuštění, připutuje do Říma, trval na tom, aby ho osobně mohl vyzvednout na letišti. Ubytoval ho ve svém bytě a staral se o něho, jako by to byl jeho nejlepší přítel. Nakonec ho znovu zavezl na letiště a zaplatil mu zpáteční letenku do Vietnamu.

Když kardinál onemocněl rakovinou, svoji sekretářku každý večer prosil, aby mu postel umístila přesně proti nástěnnému kříži. Až do konce si tento rozvázný pastýř nechával denně předčítat nejdůležitější zprávy ze světa, aby za ně mohl obětovat svoje bolesti.

Při slavnostním requiem 20. září 2002 řekl papež Jan Pavel II. o svém příteli, kterého si nade vše vážil: „V posledních dnech, když už neuměl mluvit, pevně nasměroval svůj pohled na kříž na stěně. Tiše se modlil, a když dokonával, přinášel svoji poslední obět.“

Z Vítazstvo Srdca 115/2017 přeložil -dd-

Ve dnech 10. – 12. května 2019 se koná TRADIČNÍ MEZINÁRODNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ ZA KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI. Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. Cena 1800 Kč. Sleva možná.

Odjezd z Brna 10. května 2019 v 17 hodin z hlavního vlakového nádraží od Tesca. Návrat v neděli 12. května 2019 ráno v 5 hodin opět k Tescu.

Kontakt: rodina Machů, tel. 577 138 029, mobil 737 186 039.

Proč mají pro katolíky význam kříže s Ježíšovým tělem, a ne „prázdné“ kříže?

Katolíků se často ptají, proč nosí křížky, na kterých je také korpusem, čili tělo Pána Ježíše, namísto toho, aby na sobě, na růženci anebo ve svých domovech měli pouze obyčejný kříž bez korpusem. Můj známý, protestant, se mě jednou v kostele zeptal: „Proč máte Ježíše stále na kříži? Vždyť už vstal z mrtvých.“

Odpověď je vcelku jednoduchá, má sílu a je k věci: Katolíci nosí křížky s korpusem a umísťují kříže s korpusem na různá místa jako intenzivní, viditelnou připomínku utrpení, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista; všeho, co udělal pro duši každého jednoho člověka jakékoliv rasy, která na světě byla, je a bude. Ve smrtelné úzkosti se za nás potil krví, snášel kruté bičování, ponížení při korunování trním, s nesmírnými bolestmi nesl kříž, až se nakonec nechal – z lásky pro nás nepochopitelné – kruté a bolestivě ukřižovat; a to všechno z odvěké a láskyplné touhy po spáse duše každého jednoho z nás.

Katechismus katolické církve nekompromisně učí: „Církev po vzoru apoštolů učí, že Kristus zemřel za všechny bez výjimky: »Není, nebyl a nebude žádný člověk, pro něhož by nebyl Kristus trpěl.«“ (čl. 605) Skutečně si s plnou vážností uvědomujeme fakt, že Ježíš by žil, zemřel a vstal z mrtvých, i kdyby to nebylo za miliardy lidí, ale jen za jednoho jediného člověka? O duši každého člověka se totiž stará jako o perlu nevyčíslitelné ceny, kterou ona také ve skutečnosti je. Jak hroznou tragédií pro lidskou duši je být navěky zatracen, i navzdory tomu, že největší touhou Boha je, aby se nikdo nedostal do pekla, ale aby po celou věčnost mohl žít životem, který pro nás svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním vydobyl Ježíš Kristus, Slovo, které se stalo tělem! My katolíci nosíme křížky s korpusem právě proto, aby nám připomínal, že Kristova oběť, kterou vykonal jednou a provždy a která skutečně vykoupila celé lidské pokolení, patří každému z nás individuálně přijetím jeho milosti a milosrdenství. Je zjevné, že nejen katolí-

ci, ale všichni křesťané by měli namísto prázdných křížků nosit křížky s korpusem, a to proto, aby se sjednotili v názoru na velmi radostný a povzbuzující fakt, že Ježíš zemřel za každého z nás, i kdybychom byli jediným člověkem na světě; aby se v nás posílilo rozhodnutí pokračovat v tomto „běhu“; abychom vždy prosili Pána o milost vytrvalosti ve víře, o milost nikdy nezapřít jeho, ani to, co pro nás vykonal. A tuto skutečnost zdůrazňuje kříž s korpusem, nikoliv prázdný kříž.

Kříže s korpusem spojují katolíky nerozlučně také s nejsvětější obětí mše svaté, s Eucharistií, v níž je v plnosti přítomen sám Ježíš Kristus, „zdroj a vrchol celého křesťanského života“, jak to vyhlásuje i dokument II. vatikánského koncilu *Lumen gentium* (čl. 11). Jiní křesťané někdy katolíky obviňují z toho, že nemají osobní vztah se svým Pánem a Spasitelem Ježíšem Kristem, ale podle mě je mají mnohem zřejmější a něžnější právě také díky rozšířenému nošení a používání křížů s korpusem a jiným vyobrazením Krista. Nemluvě o tom, že katolíci vědí podle Pravdy, že mají s Ježíšem ten nejbližší a nejosobnější vztah, jaký jen mohou mít, protože reálně a skutečně přijímají Tělo, Krev, Duši i Božství našeho Pána Ježíše Krista v Eucharistii při svatém přijímání, v tom nejdůvěrnějším sjednocení se s Ježíšem na zemi, které více či méně (doufejme, že více) proniká i do našeho osobního života a do modlitby.

Při poslední večeři řekl Ježíš svým apoštolům: „To číte na mou památku.“ (Lk 22,19) Neřekl, aby se scházeli a uctívali památku toho, co řekl a udělal při poslední večeři. Právě naopak, apoštolům a tím pádem i všem biskupům a kněžím přikázal sloužit od toho okamžiku mši svatou, při níž se bude viditelným způsobem zpřítomňovat a uskutečňovat to, co učinil. Ježíšova slova v řečtině (Nový zákon byl původně napsán v řečtině) v prvních biblických rukopisech zněla: „Touto poieite tan eman anamnasin,“ a vyjevují nám jeho záměr. Jeho oběť na kříži, jednou a provždy, se má reálně a skutečně

zpřítomňovat při každé mši svaté. Slovo „poieite“ čili „dělat, činit“ odpovídá pojmu přinášení oběti ve 29. kapitole knihy Exodus v souvislosti s obětováním beránků na oltáři. Samotné slovo „památka“ – „anamnasin“ nás vyzývá přinášet v přítomnosti obět z minulosti, ale nejen jako připomínku, nýbrž takovou, jaká ve skutečnosti je, Boží mocí ji reálně a skutečně „vykonat“ tady a teď. Křížky a kříže s korpusem nám mají tuto Kristovu oběť na Kalvárii neustále zpřítomňovat v našem každodenním životě.

Přechod přes Rudé moře, kdy Hospodin vysvobodil Izraelity z Egypta, slaví židé každý rok jako Paschu, když obnovují svoji smlouvu s Hospodinem. Jako připomínku Kristova definitivního Přechodu při každé mši svaté si církev Kristovu oběť, jednou a provždy, reálně a skutečně zpřítomňuje tím, že katolíci přijímají toho stejného Ježíše, který zemřel za naše hříchy, jeho Tělo, Krev, Duši a Božství. Vůbec nejde o symboliku, o vzpomínkový akt. Ježíš opravdu vstal z mrtvých, je vzkříšen, ale jako Bůh, kterým je od věčnosti, vstoupil v jistém dějinném okamžiku mezi lidi a zachránil nás od našich hříchů na kříži a zůstává mezi námi v podobě Eucharistie po všechny věky. Křížky a kříže s korpusem zobrazují tuto 2000 let starou, přece však nadčasovou Oběť Lásky, jež spasila všechny lidi.

Používání křížků a křížů s korpusem není banální, ani morbidní. Připomínají nám, jak velmi Ježíš miluje každého z nás osobně, jakož i lidstvo jako celek, čímž se z krutého nástroje umučení stávají znamením spásy a záchrany celého lidstva. Během mše svaté se reálně nacházíme na Kalvárii, o Velkém pátku, a křížek s korpusem nám tuto úžasnou a zároveň děsivou skutečnost, když si uvědomíme, co všechno pro nás Kristus podstoupil, velmi osobně připomíná. Pokud nemá křížek anebo kříž s korpusem, možná je čas pořídit si jej.

Zdroj: www.catholic365.com, 17. 3. 2015
Z www.lifenews.sk přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)

TĚŽKÁ NEMOC A SMRT

PROČ MÁME STRACH ZE SMRTI? • JAK ZVLÁDNOUT JEJÍ PŘÍCHOD
Jana Sieberová

Knížka Jany Sieberové, zdravotní sestry, která spolu se svým manželem založila v roce 2009 domácí hospicovou péči v Hořicích (Domácí hospic Duha, o. p. s.), hovoří o strachu a úzkosti přecházející v naději. Může se stát praktickým průvodcem v období těžké nemoci a smrti. Autorka v úvodu píše: „Kdy přijde smrt a jak vůbec zemřeme? Kdo v okamžiku smrti bude vedle nás? Intuitivně se smrti bojíme, protože někde zvnitř sebe cítíme, že do našeho života nepatří. Smrt je tajemství a většinu lidí děsí, proto tuto myšlenku v sobě zaháníme. Umírání nepatří k věcem, o kterých se ve společnosti příliš hovoří. Nemocní nejsou na svou smrt připravováni a ani rodiny nejsou většinou podporovány v péči o své umírající blízké. Nicméně smrt se týká každého člověka z hlediska existenciálního. V době prožívání těžké nemoci nebo ve stáří však nad těmito otázkami alespoň přemýšlíme.“

Stanislav Juhaňák - Triton • Brož., 110x165 mm, 72 stran, 119 Kč

tická příručka v jednom plná fotografií, užitečných rad a zdravotních tipů, napsaná autory stejnojmenného úspěšného blogu. Najdete zde nejnámější a nejpoužívanější bylinky s návody, jak je pěstovat, k čemu je používat a jak si připravovat léčivé přípravky.

CPress ve společnosti Albatros Media a. s.

Váz., 215x253 mm, křídový papír, 240 stran, 399 Kč

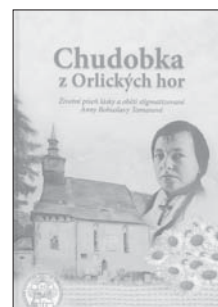
ŽIVOTOPIS NOVODOBÉ MYSTIČKY

CHUDOBKA Z ORLICKÝCH HOR • ŽIVOTNÍ PÍSEŇ LÁSKY A OBĚTI STIGMATIZOVANÉ ANNY BOHUSLAVY TOMANOVÉ

Sestavil a poznámkami opatřil P. Filip M. Antonín Stajner S. T. L., III. OP • Fotografie archiv Miloše Sibery, archiv Sdružení Anny Bohuslavy Tomanové, farnost Klášterec nad Orlicí, P. Emil Stecker, Josef Kvičera, Lukáš Nastoupil, rodinné album Anežky Luxové, album Ludmily Wojtynové

Jedinečná výpověď o životě naplněném obětí a láskou, o životě úplně obyčejném a přitom zcela mimořádném, o životě, který může osvětlovat i naše životní cesty, často potměšilým hříchem. Kniha zahrnuje četná osobní i písemná svědectví o životě, ctnostech, stigmatěch, viděních a zázracích Anny Bohuslavy Tomanové (1907–1957). Existují také dva vlastní životopisy (1947, 1952), které jsou zde rozsáhle citovány. Tato mystička již od nejtěžšího věku trpěla nemocí postupného ochrnutí, kterou statečně nesla s upřímnou odevzdaností do vůle Boží. Kniha vyšla s nihil obstat Biskupství královéhradeckého.

Martin Leschinger - FLÉTNA
Váz., A5, křídový papír, 416 stran, 225 Kč

BYLINKY

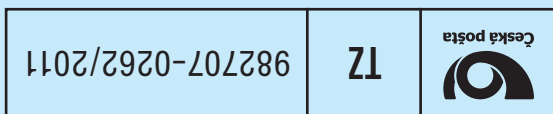

BYLINKOPEDIE
Kolektiv autorů (Martin Chvapil, Jitka Chvapilová, Jana Šrámčíková, Markéta Hubáčková a další) • Odpovědná redaktorka Ivana Auingerová

Velká kniha bylin a rostlin, které známe z české přírody, vhodná pro zapálené bylinkáře či majitele zahrad. Encyklopedie i prak-

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1